

ОБЩЕСТВЕНИТЕ ОСИГУРОВКИ И ИНДУСТРИЯТА

Началото на обществените или социални осигуровки във днешната имъ модерна форма и организация тръбва да се търси къмъ осемдесетата година на миния въкър. Изникнали за пръвъ път въ Германия, съ течение на времето тъ намираха все по-голъмо и по-голъмо разпространение. Днесъ обществените осигуровки, въ една или друга форма, въ единъ или другъ масшабъ, сѫ въведени въ почти всички културни страни. Съединените Щати презъ последните години сѫщо възприеха идеята за общественото осигуряване, на която тамътъ дълго и енергично се противъха съ своя стопански либерализъмъ.

Чрезъ обществените осигуровки се създава осигурителна защита за работниците и служащи срещу социалните и трудови рискове. Обществените осигуровки сѫ единъ клонъ — и то, може би, най-сѫществениятъ — отъ социалната политика на държавата по отношение на наемничеството. Въ нѣкои страни съ голъмо работническо население, общественото осигуряване се е издигнало като първостепенна институция и погълща вниманието и грижитъ на държавата тъй, както националната отбрана, държавните финанси, просвѣтното дѣло и пр.

У насъ обществените осигуровки, съ обема, съдържанието и организацията, които иматъ днесъ, се създадоха презъ 1924 и 1925 год. Преди това сѫществуваше една твърде оскѫдна работническа осигуровка само въ случай на злополука. Макаръ да влѣзохме сравнително късно въ реда на държавите съ обществени осигуровки, по напредничавостта на нашата система ние стоимъ на едно отъ първите място. Съ широтата на кръга на осигурените при обществените осигуровки, съ застѫпването на всичките осигурителни случаи и обезщетения и съ начина, по който е предвидено да се набиратъ срѣдствата, ние отведенъ из-преварихме други по-културни страни, въ които обществените осигуровки и условията за създаването имъ сѫществуватъ отъ дълги години.

Обществените осигуровки у насъ представляватъ една закръглена работническа осигурителна система, като обхващатъ по-нататъ досега четири работнически осигу-

ровки: „болест и майчинство“, „инвалидност, старост и смърть“, „злополука“ и „безработица“ и като обезпечаватъ осигурените срещу рисковете: болест въ найширокия смисъл на думата, майчинство, инвалидизиране или изтощаване, напреднала възраст, смърть, професионално заболяване, трудови злополуки и принудителна безработица. По-долу ще изброимъ въ общии линии обезщетенията по отдѣлните осигуровки:

1. Обезщетения по осигуровката „болест и майчинство“ сѫ:

а) Лѣкуване въ продължение на 9 месеца при обикновено заболяване. Лѣкуването обхваща: болнично лѣчение, лѣкарски прегледи, лѣкарства, санитарни материали и хирургическа помощъ;

б) Наднично обезщетение докато трае лѣкуването, въ размѣръ отъ 8 до 25 лв. за всѣки изгубенъ работенъ день;

в) Парична помощъ следъ свършването на 9-месечното лѣчение отъ 900 до 1875 лв.;

г) Медицинска помощъ и наднично обезщетение по горните размѣри за бременни жени въ продължение на 12 седмици;

д) Безплатно прекарване въ курортни и почивни станции на фонда о. о. въ случай, че осигурените се нуждае отъ такова;

е) Посмъртна помощъ отъ 1000 лв., когато осигурените почине.

2. Обезщетенията по осигуровката „злополука“ сѫ:

а) Лѣкуване на пострадалите докато оздравяватъ. Лѣкуването обхваща всички лѣчебни срѣдства;

б) Наднично обезщетение докато трае лѣкуването въ размѣрътъ на осигуровката „болест“;

в) Пенсия на пострадали отъ злополука, които сѫ изгубили повече отъ 20% отъ работоспособността си. При 100% изгубена работоспособността пенсията се равнява на 75% отъ годишния доходъ. При по-